

onal side håndterer de globale offentlige goder, og den måde, hvorpå man håndterer de nationale offentlige goder (jf. ad 3).

Det første element betyder, at bidraget til de globale offentlige goder skal ydes ud over den almindelige udviklingsbistand. Desværre sker der i dag det modsatte i Danmark. Flere og flere af de midler, der egentlig skulle gå til at bekæmpe fattigdommen, går nu til globale offentlige goder såsom de globale klimaproblemer, globale handelsregler, truede dyrearter, terrorbekæmpelse og fredsarbejde. Der er en beklagelig tendens til at flytte pengene væk fra tiltag, der direkte gavner de fattige, og over til tiltag, der også gavner de rige lande. FN's udviklingsorganisation, UNDP, har skønnet, at omkring en fjerdedel af bistanden til de fattigste lande nu går til at tilvejebringe globale offentlige goder. Derfor er det vigtigt at få skilt tingene fra hinanden.

Udviklingsbistanden skal gå til at bekæmpe de akutte fattigdomsproblemer og til at udjævne de globale indkomstforskelle. Danmarks bidrag til de globale offentlige goder skal supplere den almindelige udviklingsbistand. Derfor ønsker forslagsstillerne en særlig ramme som den tidligere Mifresta-ramme, men vil øge rammen til 0,5 pct. af BNI og fokusere rammen på tilvejebringelse af globale offentlige goder og ikke kun miljø, fred og stabilitet. Derfor skal den nye ramme benævnes den globale ramme.

Ad 2: Anvendelse af den globale ramme

Den globale ramme skal anvendes til:

- Globale miljøproblemer:
  - Bekæmpelse af grænseoverskridende forurening.
  - Sikring af den globale biologiske mangfoldighed.
  - Løsning af de globale klimaproblemer.
- Fred, sikkerhed, humanitære indsatser og demokrati:
  - Humanitære bidrag ved akutte katastrofer, krige og borgerkrige.
  - Bidrag til genopbygningsindsatser (civile og militære) efter krige og konflikter for at sikre fred og stabilitet (supplement til forsvarets internationale indsats).
  - Finansielle bidrag til FN's fredsbevarende opgaver og støtte til udvikling af regionale sikkerhedsstrukturer/organisationer, herunder udvikling af regionale FN-udrykningsstyrker.
  - Finansielle bidrag til det internationale samarbejde om ikkespredning af masseødelæggel-

sesvåben og bekæmpelse af international terrorisme generelt.

- Finansielle bidrag til at realisere en aktiv og sammenhængende nærområdestrategi for flygtninge i samarbejde med UNHCR.
- Modtagelse af flygtninge i Danmark, herunder udgifter til indkvartering og sagsbehandling vedrørende asylansøgere.
- Udbredelse af demokrati i Østeuropa uden for EU og i verdens fattige lande, bl.a. gennem en demokratifond, der kan anvendes både af organisationer og af politiske partier.
- Globale sundhedsproblemer:
  - Støtte til internationale initiativer (udvikling af vacciner og lign.) for at hindre udbredelse af grænseoverskridende sygdomspestidier som f.eks. hiv/aids, malaria og tuberkulose

Derudover kan der efter drøftelse med internationale organisationer og i tæt samarbejde med andre lande ydes økonomisk støtte til andre prioriterede opgaver. Der kunne f.eks. være tale om bidrag til at styrke verdens fattige landes deltagelse i internationale forhandlinger, herunder de globale handelsforhandlinger i regi af Verdenshandelsorganisationen, WTO.

Ad 3: Organisering af den globale ramme – inddragelse af fagministerier

For at sikre en klar sammenhæng mellem den måde, hvorpå vi håndterer de globale offentlige goder, og den måde, hvorpå vi håndterer de nationale offentlige goder, skal de relevante fagministerier så vidt muligt inddrages. Det betyder eksempelvis, at Sundhedsministeriet i Danmark ikke blot skal bekæmpe hiv/aids-epidemien i Danmark, men også i stigende grad internationalt, i samarbejde med sundhedsministerierne i f.eks. Nicaragua og Nepal, at Transportministeriet i Danmark skal hjælpe postvæsenet i Lesotho med at få brevene ud, at Forsvarsministeriet skal samarbejde med de afrikanske lande om at skabe regionale sikkerhedsstrukturer, og at Miljøministeriet skal forsøge at løse de globale miljøproblemer ikke bare i Danmark, men også i f.eks. Asien. Det var en af ideerne med Mifresta-rammen, hvor en del af miljøbistanden blev forvaltet af Miljøministeriet, hvilket gav nye muligheder og ny dynamik.

Fagministeriernes indsats skal ske i partnerskab med tilsvarende lokale ministerier og styrelser i udviklingslandene, og ejerskabet samt ansvaret for udførelsen skal ligge lokalt for at sikre kapacitetsoverførelse.